

Skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności oddalenia sprzeciwu skarżącej z dnia 8 lipca 2004 r., decyzji o niesporządzeniu sprawozdania z oceny za lata 2001-2002 oraz decyzji przełożonych odmawiającej zaliczenia jej do urzędników awansowanych do grupy zaszeregowania C2 w ramach postępowania w sprawie awansów za rok 2003;
- nakazanie stronie przeciwnej zapłacenia skarżącej kwoty 3000 euro tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę;
- obciążenie strony przeciwnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca, urzędniczka Komisji, przebywa na urlopie chorobowym od października 2002 r. Jest uprawniona do renty inwalidzkiej od dnia 1 września 2003 r. Na tej właśnie podstawie organ uprawniony do mianowania podjął decyzję o niesporządzeniu sprawozdania z oceny skarżącej za lata 2001–2002. Nie uzyskała ona zatem żadnego punktu za zasługi, ani punktu pierwszeństwa w ramach postępowania w sprawie awansów za rok 2003, a jej nazwisko nie zostało umieszczone na liście urzędników awansowanych do grupy C2.

Skarżąca kwestionuje zaskarżone decyzje, podnosząc naruszenie art. 43 regulaminu pracowniczego oraz ogólnych zasad stosowania tego artykułu (decyzja Komisji z dnia 26 kwietnia 2002 r.), jak również zasad równego traktowania oraz dobrej administracji. W tym kontekście skarżąca wskazuje, że Komisja nie miała prawa uznać jej na koniec 2002 r. oraz na początku 2003 r. za urzędnika mającego mniej niż rok do emerytury, dla którego nie sporządza się sprawozdania z oceny. Decyzji odmawiającej awansowania do grupy C2 skarżąca zarzuca naruszenie art. 45 regulaminu pracowniczego, jak również zasad równego traktowania oraz dobrej administracji.

Skarga wniesiona dnia 11 października 2004 r. przez José Antonio Carreira przeciwko Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa i Zdrowia w Pracy

(Sprawa T-421/04)

(2005/C 6/80)

(Język postępowania: francuski)

Dnia 11 października 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga przeciwko Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa i Zdrowia w Pracy złożona przez José Antonio Carreira, zamieszkałego w Brukseli, reprezentowanego przez adwokatów: Georgesa Vandersandena i Laure Levi.

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji Agencji przyznającej skarżącemu tylko część dodatku wyrównawczego, o którym mowa w art. 7 ust. 2 regulaminu pracowniczego, w związku z wezwaniem go do tymczasowego objęcia stanowiska wyższego szczebla w okresie od 13 stycznia 2003 r. do 15 sierpnia 2004 r.;
- Zasądzenie na jego rzecz od strony przeciwnej pozostałej części należnego dodatku wyrównawczego na mocy art. 7 ust. 2 regulaminu pracowniczego;
- Obciążenie strony przeciwnej całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie skarżący, który będąc radcą prawnym strony przeciwnej został wezwany do tymczasowego objęcia stanowiska kierownika działu administracyjnego Agencji z uwagi na urlop chorobowy osoby zajmującej to stanowisko, sprzeciwia się decyzji organu uprawnionego do mianowania w sprawie podziału sumy dodatku wyrównawczego pomiędzy dwie osoby, które tymczasowo zajmowały to stanowisko. Skarżący sprzeciwił się tej decyzji uściślając, że nie zgodził się na pracę w niepełnym wymiarze czasu pracy w zastępstwie kierownika działu administracyjnego i w efekcie nabył prawo do całości dodatku wyrównawczego będącego przedmiotem sporu.

Na poparcie swoich roszczeń, skarżący podnosi naruszenie art. 7 ust. 2 regulaminu pracowniczego, jak również zasad: zgodności pomiędzy stopniem a stanowiskiem pracy, niedyskryminacji oraz proporcjonalności.

Ocenia on również, że w niniejszej sprawie naruszono obowiązek uzasadniania wydawanych aktów.

Skarga wniesiona w dniu 22 października 2004 r. przez Waltera Parlantego przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-432/04)

(2005/C 6/81)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 22 października 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Waltera Parlantego zamieszkałego w Enghien (Belgia) reprezentowanego przez Lucasa Vogla, adwokata przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżący wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego z dnia 5 lipca 2004 r. oddalającej skargę skarżącego z dnia 26 lutego 2004 r., w której sprzeciwił się decyzji odmawiającej mu awansowania z grupy zaszerogowania C2 do grupy zaszerogowania C1 w ramach postępowania w sprawie awansów w roku 2003;
- o ile będzie to konieczne, stwierdzenie nieważności pierwotnej decyzji organu powołującego z grudnia 2003 r. odmawiającej skarżącemu awansowania z grupy zaszerogowania C2 do grupy zaszerogowania C1, w ramach postępowania w sprawie awansów w roku 2003;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swej skargi skarżący podnosi naruszenie art. 45 regulaminu pracowniczego, naruszenie zasady niedyskryminacji i oczywisty błąd w ocenie. Według skarżącego nowa procedura przyznawania awansów nie zapewnia już prawidłowego i słusznego badania porównawczego indywidualnych zasług urzędników z uwagi na fakt, iż badanie polega tylko na porównaniu z innymi urzędnikami tej samej dyrekcji generalnej.

Skarżący twierdzi ponadto, że art. 12 ogólnych przepisów w zakresie stosowania art. 45 regulaminu pracowniczego narusza art. 45 tegoż regulaminu i stanowi dyskryminację z uwagi na fakt, iż niektórym urzędnikom przyznano w ramach postępowania w sprawie awansów w roku 2003 dodatkowe punkty pierwszeństwa tylko dlatego, że zaproponowani zostali do awansu w roku 2002, lecz faktycznie ich nie awansowano.

Skarżący podnosi także naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań.

Skarga wniesiona w dniu 22 października 2004 r. przez Angelę Davi przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-433/04)

(2005/C 6/82)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 22 października 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Angeli Davi zamieszkałej w Brukseli, reprezentowanej przez Lucasa Vogla, adwokata przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego z dnia 2 lipca 2004 r., oddalającej skargę skarżącej z dnia 1 marca 2004 r., w której sprzeciwiła się decyzji odmawiającej jej awansu z grupy zaszerogowania C3 do grupy zaszerogowania C2, w ramach postępowania w sprawie awansów w roku 2003;
- o ile będzie to konieczne, stwierdzenie także nieważności pierwotnej decyzji organu powołującego z grudnia 2003 r. odmawiającej skarżącej awansowania z grupy zaszerogowania C3 do grupy zaszerogowania C2, w ramach postępowania w sprawie awansów w roku 2003;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania w tej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Podniesione zarzuty i główne argumenty są identyczne jak te w sprawie T-432/04.

Skarga wniesiona w dniu 22 października 2004 r. przez Alexa Milberta i innych przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-434/04)

(2005/C 6/83)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 22 października 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Alexa Milberta, zamieszkałego w Hesperange (Luksemburg), Imre Czigány, zamieszkałego w Rhode St. Genèse (Belgia), José Manuela De la Cruz Gonzáleza, zamieszkałego w Brukseli, Viviane Deveen, zamieszkałego w Overijse (Belgia), Mohammada Reza Fardooma, zamieszkałego w Roodt-sur-Syre (Luksemburg), Laury Gnemmi, zamieszkałego w Hünsdorf (Luksemburg), Marie-José Reinard, zamieszkałego w Bertrange (Luksemburg), Vassiliosa Stergiou, zamieszkałego w Kraainem (Belgia) i Ioannisa Terezakisa, zamieszkałego w Brukseli, reprezentowanych przez Gilles'a Bounéou i Frédéric'a Frabettego, adwokatów przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.